

SENAT

AKADEMII IM. JANA DŁUGOSZA W CZĘSTOCHOWIE
UCHWAŁĄ NR 70/2016 Z DNIA 18 MAJA 2016 R.

NADAJE GODNOŚĆ

**PROFESORA HONOROWEGO
AKADEMII IM. JANA DŁUGOSZA
W CZĘSTOCHOWIE**

**Prof. zw. dr hab. inż. dr h.c.
ZBIGNIEWOWI FLORJAŃCZYKOWI**

AKADEMIA IM. JANA DŁUGOSZA W CZĘSTOCHOWIE
UL. WASZYNGTONA 4/8, 42-200 CZĘSTOCHOWA
TEL. +48 34 378 41 00

WWW.AJD.CZEST.PL

AKADEMIA IM. JANA DŁUGOSZA W CZĘSTOCHOWIE, 23 LISTOPADA 2016 R.

Urodził się 31 stycznia 1948 roku w Warszawie. Studia wyższe na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej ukończył w roku 1970. W tej placówce uzyskał stopnie naukowe doktora nauk technicznych (1974) i doktora habilitowanego nauk chemicznych (1984). Tytuł naukowy profesora nauk chemicznych uzyskał w roku 1993, 5 lat później został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego. W roku 2011 uzyskał godność Doktora Honoris Causa Politechniki Rzeszowskiej. Odbył staże naukowe w University of Massachusetts (1978/1979) i w University of London (1981), a w roku 1993 pracował jako zaproszony profesor w University of Guelph (Kanada). Na macierzystym wydziale pełnił funkcje dyrektora Instytutu Technologii Tworzyw Sztucznych (1987–1991) oraz dziekana (1996–2002). Od roku 2002 jest kierownikiem Katedry Chemii i Technologii Polimerów. Przez kilka kadencji był

członkiem Senatu Politechniki Warszawskiej, gdzie pełnił funkcje przewodniczącego Senackich Komisji ds. Nauki i ds. Etyki Zawodowej. Wypromował 24 doktorów i ponad 80 magistrów inżynierów. Jeden z jego wychowanków uzyskał tytuł naukowy profesora, a dwóch stopień doktora habilitowanego. Jego działalność dydaktyczna dotyczy głównie chemii i technologii polimerów. Jest jednym z twórców nowoczesnej koncepcji nauczania tych przedmiotów w polskich uczelniach oraz redaktorem (wspólnie z prof. Stanisławem Penczkciem) używanego powszechnie trzatomowego podręcznika „Chemia Polimerów”.

Profesor Florjańczyk pełnił i pełni szereg funkcji poza Politechniką Warszawską. Od roku 2003 jest członkiem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów – podczas ostatniej kadencji przewodniczył Sekcji Nauk Matematycznych, Fizycznych, Chemicznych i Nauk o Ziemi. Jest przewodniczącym Rad Naukowych Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych PAN i Instytutu Chemii i Technik Jądrowych oraz członkiem Rad Naukowych ICHO PAN, CBMiM PAN, Instytutu Chemii Przemysłowej, Instytutu Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników, Instytutu Nowych Syntez oraz Instytutu Biopolimerów i Włókien Chemicznych. Był członkiem z wyboru KBN oraz Rady Nauki przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W radzie tej był wiceprzewodniczącym Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Nauki, przewodniczył Zespołom Interdyscyplinarnym ds. Badań Własnych Uczelni i ds. Stypendiów dla Wybitnych Młodych Naukowców oraz koordynował prace paneli oceniających wnioski o projekty badawcze w zakresie technologii chemicznych. Był jednym z głównych współautorów Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych, zatwierdzonego w październiku 2008 roku (odpowiadał za obszar priorytetowy „Zaawansowane Technologie dla Gospodarki”), oraz współautorem Programu Badań Naukowych na Rzecz Polskiego Przemysłu Obronnego z roku 2007 (obszar tematyczny „Materiały Wysokoenergetyczne”). W latach 2007–2009 był reprezentantem Polski w Komitecie NATO – Science for Peace and Security. W latach 1997–2001 przewodniczył sekcji krajowej Polskiego Towarzystwa Chemicznego oraz reprezentował Polskę w Europejskiej Federacji Polimerów. W roku 2000 był głównym organizatorem Światowego Kongresu Polimerów (IUPAC MACRO 2000), który odbył się na Politechnice Warszawskiej z udziałem około 1500 uczestników z ponad 50 krajów.

Głównymi obiektami badań naukowych Profesora są chemia i technologia polimerów, technologia organiczna oraz kataliza. W swojej działalności stara się w sposób harmonijny łączyć badania aplikacyjne z badaniami podstawowymi, które traktuje jako niezbędny fundament do innowacyjnych rozwiązań technologicznych. W swym dorobku ma ponad 170 artykułów naukowych, 1 podręcznik akademicki, 5 opracowań monograficznych, 52 przyznane patenty, a także szereg wdrożonych technologii i ekspertyz wykonanych dla krajowych i zagranicznych ośrodków przemysłowych. Jednym z najważniejszych osiągnięć w badaniach o charakterze aplikacyjnym było opracowanie i wdrożenie w roku 1993 technologii wytwarzania emulsji polimerowych w Zakładach Chemicznych Boryszew. Na uwagę zasługuje tu tempo prac – od pierwszych prób w laboratorium do uruchomienia dużej instalacji przemysłowej w zakładzie, który nie miał wcześniej żadnych doświadczeń w syntezie polimerów, minęło zaledwie 10 miesięcy. Uruchomienie tej technologii niezwykle korzystnie wpłynęło na kondycję ekonomiczną zakładu i jego bardzo udany debiut na Giełdzie Papierów Wartościowych. W późniejszym okresie stopniowo zwiększono paletę otrzymywanych wyrobów i wybudowano bliźniaczą instalację – dziś wytwarza się w nich około 10 tys. ton produktów rocznie. Do innych znaczących osiągnięć Profesora zaliczyć można wdrożenie 3 technologii dotyczących produkcji żywic lakierniczych w Dębickiej Fabryce Farb i Lakierów oraz modernizację jednego z węzłów produkcji polietylenu w instalacji koncernu Basel-Orlen. Kierowany przez Profesora Florjańczyka zespół badawczy opracował też elementy technologii wytwarzania monomerów i środków pomocniczych do produkcji polimerów dla kontrahentów zagranicznych – koncernów Rhodia (dawniej Rhone-Poulenc), Varta, PPG Industries Inc. i firmy Scientific Design Company.

W badaniach podstawowych prowadzonych przez Profesora i jego uczniów dominują prace zmierzające do opracowania nowych materiałów polimerowych, które mogą mieć istotne znaczenie dla przyszłych nowatorskich rozwiązań w technice – szczególnie dla układów o wysokiej przewodności jonowej, które mogą być wykorzystywane jako stałe elektrolity w ogniwach litowych, wodorowych i metanolowych ogniwach paliwowych oraz w urządzeniach elektrochromowych (na przykład oknach zmieniających barwę pod wpływem przyłożonego napięcia). Prace te spotkały się z dużym oddźwiękiem w literaturze światowej i są bardzo często cytowane przez innych badaczy. Część tych badań była realizowana w ramach projektów europejskich (Joule II) lub w ramach konsorcjów międzynarodowych finansowanych przez Laboratorium Sił Lotniczych USA w Dayton (Ohio). W ostatnich latach zespół profesora Florjańczyka włączył się aktywnie do realizacji wielkich projektów, których celem jest opracowanie nowoczesnych materiałów i technologii dla lotnictwa (AERONET) oraz uruchomienie produkcji tworzyw biodegradowalnych otrzymywanych z kwasu mlekowego (MARGEN, BIOPOL i LAKMAN). Na terenie Katedry Chemii i Technologii Polimerów PW powstały już pierwsze instalacje modelowe do syntezy tych tworzyw i obecnie prowadzone są prace nad ich praktycznym wykorzystaniem w produkcji niektórych typów jednorazowych opakowań, „inteligentnych nawozów” oraz implantów.

Za swoją działalność naukową i techniczną profesor Florjańczyk otrzymał szereg prestiżowych wyróżnień przyznanych przez PAN, dawne Ministerstwo Przemysłu Chemicznego, PTChem (medal Stanisława Kostaneckiego – 2008 i medal Ignacego Mościckiego – 2010) oraz Stowarzyszenie Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów (medal Tadeusza Sendzimira – 2012). Został też odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Politechniki Warszawskiej, a także innymi odznaczeniami państwowymi i regionalnymi.